

paa, og jeg antager ogsaa, at han sætter Pris paa at have den ærede Ordførers Hjerte, men det ved jeg jo i øvrigt ikke noget om. Jeg havde imidlertid tænkt, at den ærede Minister eller den ærede Ordfører vilde have nævnt noget egentligt om, hvilke Grunde der var i Vejen for, at denne Mands Andragende kunde komme i Betragtning. Jeg fik kun en ganske kort Udtalelse fra den højtærede Ministers Side, og den lød paa, at det var mod Reglen. Naar der er faldet en saadan Udtalelse fra den højtærede Ministers Side, gaar jeg selvfølgelig ud fra, at det betyder, at de Regler, man plejer at følge overfor den Slags Andragender, ere imod, at man gør noget lige overfor den paagældende Andrager, da man saa maaske vilde komme til at bære sig anderledes ad ogsaa overfor en hel Del andre Andragender, som senere maatte indkomme eller maaske overfor en hel Del Andragender, der allerede tidligere have foreligget. Jeg gaar ud fra, at det er saaledes, og naar det er Tilfældet, hvis jeg ikke der tager fejl, kan det selvfølgelig ikke nytte, at jeg fastholder mit Ændringsforslag, for saa kan jeg kun vente at faa det forkastet, og det har hverken jeg nogen Fornøjelse af eller den paagældende Mand nogen Fordel af. Og da Stillingen nu er saadan, har jeg nærmest taget Ordet for at tage mit Ændringsforslag tilbage. Jeg tager altsaa mit Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 22 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det (Ophold). Det er da bortfaldet.

N. Jensen: Da jeg forlangte Ordet, var det for med et Par Ord at omtale Indstilling Nr. 13, som angaar en Viadukt ved Ladelund Landbrugsskole. Det er imidlertid omtalt saa godt og saa grundigt af det ærede Medlem, som repræsenterer Kredsen, at jeg for den Sags Skyld godt kunde frafalde Ordet, men da jeg er personlig kendt med Forholdene dernede, kan jeg ikke undlade at tilføje, at naar det ærede Medlem, der repræsenterer Kredsen, udtalte en Beklagelse over, at Udvalget kun havde foreslaaet at henvise Andragendet til Undersøgelse og Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, og at det ikke var det samme, som om man havde pure henvist det, saa vil jeg haabe, at det dog maa blive tilnærmelsesvis det samme. Jeg kan ikke tænke mig, at Fi-

nansudvalget enstemmig vilde henvise Sagen, dersom det ikke fandt Andragendet ret begrundet, og jeg gaar ogsaa ud fra, at Folketinget efter en saadan enstemmig Henstilling vil vedtage det.

Det er jo klart, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), at der er sket store Forandringer paa dette Sted, siden dette Led blev privat Led, dels derved, at der gaar langt flere Tog paa denne Bane end den Gang, og ogsaa derved, at Skolen er bleven udvidet, og at et stedse stigende Antal Elever ere komne paa den Aar efter Aar, ligesom Trafikken, dels herved og dels paa Grund af Mejeriet, er saaledes tiltagen og Banen nu passerer saa ofte, at det vil være meget vanskeligt for den Mand, som har Ansvaret for at holde dette private Led lukket, at overkomme dette. Skete en Ulykke en Gang, vilde det være for sent at træffe Forholdsregler derimod. Jeg tror derfor, det vil være i alle Parters, ogsaa i Statsbanernes, velforstaede Interesse, at man faar denne Sag ordnet. Vedkommende Ejer ønsker jo ikke at faa den ny Ordning gratis, han har bilagt sit Ønske med en ret klækkelig Sum og er rede til, som oplyst af det ærede Medlem, at betale, hvad denne Viadukts Anlæg vil koste ham paa Bygningernes Fundament. Jeg kan derfor ikke undlade at anbefale Sagen paa det varmeste, idet jeg udtaler Ønsket om, at det maa lykkes den ærede Minister at træffe en Ordning paa denne Bane, som kan tilfredsstille alle berettigede Fordringer.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Der er ikke Grund for mig til at komme vidtløftigt ind paa de Spørgsmaal, som ere henviste til min Undersøgelse og Overvejelse. Jeg skal derfor i det væsentlige nøjes med at sige til de Herrer, som nu paa ny have anbefalet disse Indstillinger, at jeg selvfølgelig skal tage de Bemærkninger, som nu ere fremkomne, ind under de Overvejelser, som jeg vil skride til, saa snart disse Andragender ere henviste til mig.

Jeg skal dertil kun føje med Hensyn til Ladelund, at det forekommer mig, at de ærede Talere, og navnlig den sidste ærede Taler, se for ensidigt paa denne Sag. Det kan ikke hjælpe, at man bliver ved at tale om, at Ladelund er saa god en Landbrugsskole osv., og at den af den Grund fortjener saa megen Sympati. Thi dette er et Hensyn, som det ikke ligger for Statsbanerne at tage. Det kan tages